

Kyrkjeliv

I NORD-AURDAL

September 2018

Kyrkjeliv nr. 3

Arg. 54

Sentrale personer under feiringen av 60-års jubileet for Tisleidalen kirke. Fra venstre Jostein Enger, Frede Fjågesund, Carl Philip Weissner, Nils Kristian Lie, Randi Lill Pedersen, Frank Steinsvik, Kristine Inderhaug Fossheim, Anna Rust Holt, Lisbeth Jemtland, Bjørn Magne Nyhagen, Monica Korsli Solberg, Jostein Halden, Harald Klevgård, Georg Espolin Johnson og Einar Lyhus. (Foto Hans Enger)

Av innholdet:

- «Tid for ettertanke ved Norodd Stavenjord
- Høytidelig innsettelse av ny kirkeverge
- Prestane er opne for tettare samarbeid med misjonen
- Misjonskvinner sørger over misjonens trange kår
- Arne Anmarkrud – en kirkens og misjonens mann
- Strålende jubileumsfeiring i Tisleidalen
- Leira Misjonsforening er fortsatt liv laga
- Stor glede over å være på plass i «Kirkens hus»
- Sisteside-intervju med Norodd Stavenjord

Den norske kirke - Nord-Aurdal

Kirkekontoret i Fagernes:

Jernbanevegen 5, 2900, Fagernes,
tlf: 61 36 00 60.

Kontortid mandag – fredag 9-12.

Kirkeverge/daglig leder Frank Steinsvik,

tlf: 907 12 261 / 952 82 012.

E-post: fs763@kirken.no

Saksbehandler Vibeke Dieserud

Westerheim,

tlf: 905 89 247.

E-post: vw496@kirken.no

Saksbehandler Line Frydenlund,

tlf: 907 03 148

E-post: lf824@kirken.no

Hjemmeside:

<https://kirken.no/nb-NO/fellesrad/nord-aurdal/om-oss/kyrkjeliv--menighetsblad/>

Prestar:

Sokneprest Jostein Enger,

tlf: 905 61 381 / 975 01 273.

E-post: je886@kirken.no

Sokneprest Kristine Inderhaug

Fosshim, tlf: 907 20 714 / 958 12 505.

E-post: kf532@kirken.no

Prost Carl Philip Weisser,

tlf: 906 46 325 / 915 55 504,

E-post: cw478@kirken.no

Mandag er fridagen til prestene.

Organister:

Kantor Monica Korsli Solberg,

tlf: 906 83 401 / 904 00 845.

E-post: monsol77@yahoo.no

Kirkemusiker Ole Fønhus,

tlf: 915 13 476

E-post: olfonhus@bbnett.no

Menighetspedagog:

Ellen Oddveig Rudi,

tlf: 950 89 321

E-post: ellen.rudi@oystre-slidre.kommune.no

Kirkegårdsarbeider:

Arve Bakke, tlf.: 918 85 635

Menighetsrådsledere:

Aurdal: Oddrun Hegge, Oslovegen 1239,

2910 Aurdal. Tlf. 97176868.

oddrun.hegge@n2u.no

Tingnes: Tonny Ingvaldsen, Månovegen

33, 2920 Leira. Tlf. 97426045.

tonny.ingvaldsen@oppland.org

Skrautvål: Rigmor Orderdalen Tveit,

Øvrebygdsvegen 216, 2917 Skrautvål.

Tlf. 90789638. rigmortv@hotmail.com

Tisleidalen: Anna Rust Holt,

Pardisvegen 68, 2923 Tisleidalen.

Tlf. 41331846. annrus@online.no

Svenes: Bjørn Strand, Tynvegen 324,

2900 Fagernes. Tlf. 41636578.

bjoestra@online.no

Ulnes: Liv Helene Haugen,

Fødnesvegen 590, 2918 Ulnes.

Tlf. 99690784.

liv.haugen@ulnesmontessoriskule.no

Leder av Kirkelig fellesråd:

Rigmor Orderdalen Tveit,

Øvrebygdsvegen 216, 2917 Skrautvål.

Tlf. 90789638. rigmortv@hotmail.com

ETTERTANKE

Misjonsbefalingen er fremdeles like relevant

Grunnlaget for at det finnes kristne kirker i verden, er selve misjonsbefalingen, Matteus 28,18-20. En hellig, guddommelig vilje står bak, drevet av en ufattelig kjærlighet til alle mennesker. Oppdraget med å formidle budskapet om håp og forankring for alle mennesker, er gitt til alle kristne enkeltpersoner og menigheter. Oppgaven er ikke fullført før alle folkeslag er nådd med dette grensesprengende budskapet. Derfor er det et tankekors at interessen for å være med på å gi mennesker et evig håp, er mindre nå enn for noen tiår tilbake. Det burde ikke skje, for oppdragsgiveren har ikke annullert det han ba oss om. Misjonsbefalingen står ved lag. Om noen tenker at den er lite relevant i vår sammensatte og mangfoldige verden, så er det en stor misforståelse.

Mennesker i vårt nærmiljø har bruk for den omtanke og omsorg som Jesus har bedt oss om å formidle. Alle mennesker er målgruppe for fortellingen om han som kan utgjøre den store forskjellen. Hvis stadig færre vil påta seg ansvar for å bringe dette videre, vil flere og flere mennesker gå glipp av det viktigste i livet. Ut fra misjonsbefalingen står dåp og opplæring i kristen tro som de mest sentrale oppgavene for enhver menighet. Derfor er trosopplæring som oppfølging etter dåp

en helt avgjørende aktivitet for barn og unge. Sammenhengen med misjonsbefalingen er helt åpenbar. Vi får et stadig mer sekularisert og flerkulturelt samfunn. Derfor er det desto viktigere at alle døpte får hjelp til å utvikle en kristen identitet og forståelse av egen åndelig forankring. Derfor er menighetenes satsing på trosopplæring en viktig følge av misjonsbefalingen. Dette fungerer best når det er et godt samarbeid mellom menighet og foreldre til alle barn som er invitert til opplegget. Når barna støttes hjemmefra, vil det være lettere å skape en tilhørighet og forankring i menighetens liv og aktiviteter.

Samtidig er det naturlig for alle menigheter å ha blikket vendt utover, slik at en tar ansvar også for misjonstiltak i andre land. Mange menigheter rundt omkring har misjonsavtale med en organisasjon. Det er et svært godt utgangspunkt for at misjonen blir synliggjort på det jevne i menigheten. Samspillet mellom informasjon og prosjektet, forbønn og givertjeneste vil være til gjensidig berikelse. Den beste motivasjonen til misjonsinnsats finner vi i slutten av misjonsbefalingen, der Jesus gir følgende løfte: «Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende.»

Norodd Stavenjord

Høytidelig innsettelse av kirkeverge Frank Steinsvik som mener:

- Kommunen har ikke oppfylt sine forpliktelser

KHANS ENGER

Under jubileumsgudstjensten i Tisleidalen kirke benyttet en anledning til også å innsette og be for Frank Steinsvik som ny kirkeverge. Han hadde på det tidspunktet vært i jobben i et halvt års tid, og var «ferdig med prøvetida», som prosten sa. Det ble sagt at dette med høytidelig innsettelse av kirkeverge ikke er helt vanlig rundt omkring i «kirke-Norge». Men unikt er det heller ikke. Det var prost Carl Philip Weisser som sto for den høytidelige handlingen sammen med menighetsrådets leder Anna Rust Holt. Prosten leste hilsen fra biskopen, mens Holt hilste

med siste vers av Liv Nordhaugs salme nr. 716 i Norsk salmebok:

«Herre, la min dag få være viet deg og riket ditt,

slik at ord og liv må bringe videre hva du har gitt.

Før meg dit jeg trenges mest, bruk meg slik du ser det best.»

Stort etterslep på vedlikehold

Kyrkjeliv fikk en prat med kirkeverge Frank Steinsvik og spurte om hvordan han synes det går i den nye jobben. Svaret han gir er tankevekkende. Han begynner med det positive. Her er gode menneskelige ressurser, flinke og dedikerte medarbeidere og engasjerte folkevalgte. Men så kommer det:

– Jeg har ikke vært et sted hvor det er så stort etterslep på vedlikehold av kirker og kirkegårder som her. Det skulle også vært rom for stilling som diakon, og også midler til trosoppplæring for kommunale midler!

Kirkevergen mener at kommunen ikke har oppfylt sine forpliktelser i henhold til Kirkelovens § 15 gjennom mange år!

– Å være kirkeverge er å være kirkens verge – og ivareta kirkens interesser, sier Frank Steinsvik.

Vi opplever han som prinsippfast og trygg i rollen som kirkeverge og ønsker lykke til med å kjempe for kirka i Nord-Aurdal sin sak.

Det var både høytid og humor da prost Carl Philip Weisser og leder av Tisleidalen menighetsråd Anna Rust Holt foretok innsettelsen av kirkeverge Frank Steinsvik. (Foto Hans Enger)

Ansvarlig redaktør:
Terje Eklund,
mobil 975 31 366,
e-post adr. terje.eklund@gmail.com

Redaksjonsmedlemmer:
Hans Enger og Oddrun Hegge

Bankkonto: 2320.17.83224

Opplag 3500
Trykt i Hallingdal Trykk, 3550 Gol

Kasserer:
Torlaug Øen Wårum, 2918 Ulnes
Utgiver:
Nord-Aurdal kirkelig fellesråd

Kyrkjeliv
I NORD-AURDAL

Prestane Jostein Enger og Kristine Inderhaug Fossheim er opne for

- Bodskapet må berast ut på nytt og på nytt og lyftast inn i menneska sin kvardag

- Hamar bispedømme sin misjonskonsulent oppmodar alle kyrkjelydar til å inngå misjonsavtaler for slik å fremja ny forståing av misjon, og at misjonen skal bli ein integrert del av liv og virke. Det er ein del av den inste identiteten i kyrkja, seier Kristine Inderhaug Fossheim og Jostein Enger. (Foto Terje Eklund)

KODDRUN HEGGE

Det er ikkje vanskeleg å få prestane Jostein Enger og Kristine Inderhaug Fossheim i tale når stikkordet er misjon.

- I min oppvekst var misjon ein viktig del av det kristne engasjementet, seier Kristine. Kontakten med misjonærar var eit eksklusivt vindaug ut i verda. Det vart fortalt spennande historier frå misjonsmarka medan damene i foreininga serverte kaffi og strikka til inntekt for å halde den pløgde marka i hevd.

Jostein hadde sin oppvekst nær

Tingnes i eit aktivt kyrkjemiljø. Gjennom misjonsmøter fekk også han innsikt og forståing for misjonskall ute. Det konkrete engasjementet var mindre, men møtet gav haldningar han tok med inn i sitt kall som prest.

All forkynning er misjon

- Vi ser ikkje på oss sjølve som misjonærar, men i praksis er all forkynning misjon. Frå preikestolen forkynner vi for folk som alt kjenner evangeliet. Bodskapet må berast ut på nytt og på nytt og lyftast inn i menneska sin kvardag. Det ein oftast tenkjer med misjon er å bera ut ny

kunnskap og erfaring til folk som ikkje kjenner evangeliet frå før. Men misjonsvervet spring ut frå Det Nye Testamentet og er grunnlaget for alt kyrkjeleg virke og alt organisert misjonsarbeid, fortel dei.

Hamar bispedømme var tidleg ute med å fokusere på kyrkja si misjonsoppgåve. Alt i 1986 vart ein misjonskonsulent tilsett. Ut av dette vart det oppretta avtaler om samarbeid med sju misjonsforeiningar. Medvit om misjon skal dermed gjennomsyre kyrkjeleg praksis. Det understrekar at det i realiteten ikkje er skilnad mellom kyrkja sitt engasjement, og misjonsforeiningane sine mål. Dette

for eit enda nærare samarbeid med misjonen

Norodd Stavenjord...

Forts. fra side 16

mellom menigheter og misjonsorganisasjoner. Hvis en lykkes med det gjennom prosjekter og misjonsavtaler, så kan det skape ny misjonsglød og meningsfylte oppgaver i menighetene. Det er viktig å løfte blikket også utover i global sammenheng.

- Hva kan kirke og menighet, og kanskje også prester, gjøre for å skape større engasjement rundt misjon?

- Med henblikk på det jeg svarte i forrige punkt, vil jeg oppfordre både menighetsråd og ansatte til å være åpne for å tegne misjonsavtaler, der en tar på seg givertjeneste og forbønnsoppgaver for konkrete prosjekter og kirker i andre land. Hvis lederne i menighetene viser at de har en åpen holdning, så vil det kunne skapes entusiasme også for misjon, selv om dette ikke har hatt en så viktig plass før. Det gjelder å være åpne for noe nytt og spørre oss selv om hva Gud vil bruke oss til.

- Stadig flere nordmenn oppfatter seg ikke som kristne. Trenger vi en misjonsvekkelse også her hjemme?

- Ja, jeg tror det er viktig at forkynnelsen har et slikt preg at folk utfordres til tro og at de blir bevisstgjort på at Gud vil ha kontakt med oss alle. Forkynnelsen må bevisstgjøre folk på hvilke åndelige behov de har, og at Gud har noe å gi oss i den sammenhengen som vi ikke kan finne på noen som helst annen måte, slutter Norodd Stavenjord.

AURDAL MENIGHETSHUS er blitt malt i løpet av sommeren. Menighetsrådet vil rette en stor takk til Anders Sundvold og hans medhjelpere; tre kvoteflyktninger som har stått for arbeidet.

TINGNES BARNEKOR har startet opp gjen etter sommerferien og består i høst av i alt 14 jenter, men det er plass til enda flere. Ta kontakt med dirigent Silje Vadla Ulberg, mobil 977 16472.

er eit prioritert og understreka kapittel frå vår biskop.

Misjonens dag i kyrkja

Det er tradisjon i Nord-Aurdal for å ha ein gudsteneste for året med fokus på misjon. Dei lokale misjonsforeiningane blir inviterte og ein får gjerne til ei samtale med ein representant. Ofringa går denne dagen til misjonen. Dessverre har engasjementet for denne gudstenesta vore minkande, og ein må reflektere ved dette. Organisasjonane er levande, men ikkje fletta med kyrkjeleg engasjement slik som tidlegare. Det kan vera mange årsaker, og prestane uttrykker ynskje om å finne attende til kommunikasjon, til eit samstemt lyft for dette fellesmålet.

- Det er trist om eit felles kristent engasjement blir pulverisert i organisasjonsliv. Om det er grunnar til å skilja seg i ulike foreiningar, så ynskjer vi å ta utfordringa som ligg i å finne fellesnemnarane, seier Kristine. Misjonens dag i kyrkja er viktig, men møter på andre arenaer er også viktige. Det må vera eit mål for alle sterkt søkjande kristne i lokalsamfunnet vårt å finne det som samlar oss og styrkar oss i kvardagen i evangeliet og bøn.

Oppfordring om misjonsavtaler

Kristine blir drøymande i blikket når ho minnest historiene frå bladet Misjonstidende. Det var ofte høgtlesing på møtene, og dei fekk fylgje positive livshistorier. Når dei samla inn pengar til spesielle føremål, så vart det så konkret. Dei fekk tilbakemeldingar og såg at innsats virka til det gode i praksis.

- Misjonen ute har nok forandra seg over tid, skyt Jostein inn. Det er dialog og meir bistandsretta, evangeliet utført i praksis ved nestekjærleik. Han refererer Frans av Assisi «Forkynn evangeliet, om nødvendig med ord.»

- Erfaringa med å fylgje misjonen er fin å ta med inn i vår kyrkjekvardag. Ein kan vera konkret heilt frå trusopplæring til diakoni. Ein kan gjerne jobbe for at våre kyrkjelydar kan velja å adoptere fadderbarn og fylgje dette. Det er fint trusopplæ-

ringsarbeid og det kan knyte band mellom den aktuelle foreininga og vår kyrkjelyd, altså viktig for menighetsbygging i Nord-Aurdal. Hamar bispedømme sin misjonskonsulent oppmodar alle kyrkjelydar til å inngå misjonsavtaler for slik å fremja ny forståing av misjon, og at misjonen skal bli ein integrert del av liv og virke. Det er ein del av den inste identiteten i kyrkja. Det handlar om å dele det ein har fått, ut i eve som det står i trusopplæringsplana vår.

Avtalene kan ein slå opp i våpenhuset for å synleggjera det for heile kyrkjelyden.

Behov for ulike arenaer

Ein skal i følge Kristine ikkje vera blind for at skiljet mellom misjonsforeiningane og kyrkja spring ut frå at kyrkja har funne ei meir liberal kyrkjeordning.

- Ein må akseptere at det er ulike syn, nikkar Jostein, men det er også viktig å formidle at kyrkja vår alltid er open for dialog og samarbeid. Det er difor viktig å halde fram med å invitere til misjonens dag. Det er behov for ulike samværsformer og arenaer, og ein må tåle ulike uttrykksformer. Det er ikkje spørsmål om frontar, det er spørsmål om å innhente kunnskap om dei ulike arenaer. Vi har ikkje vore nok oppskjande. Vi ynskjer å bli betre kjende med foreiningane, ynskjer større forståing og innsikt, gjerne gjensidig. Skilnadane bør ikkje stå i vegen for felles mål.

Dette kan Kristine skrive under på. Som for så mange var også draumane om yrkesval for henne litt svevande i ungdomstida. Det måtte bli noko som kunne gjera ein forskjell for andre, sjølv sagt på eit kristent fundament. Russetida vart ei god tyngde i vektskåla når prestekallet kom, ho var kristenruss. Kullet var med i eit prosjekt som skulle byggje skule ein plass i misjonsmarka. Det vart så konkret. Dei reiste rundt på møter, vitna om trua si, fortalte om engasjementet, fokuserte på kvifor misjon var viktig, og samla inn midlar til dette skuleprosjektet. Prestedraumen vart meisla ut av fengjande misjonspraksis.

Misjonskvinnene Margit Hilmen-Fodnes og Harda Bakkene:

- Trist og stusslig at misjonsarbeidet har fått så trange kår i landet vårt

KTERJE EKLUND

Det tynnes i rekkene blant de trofaste misjonskvinner i landet vårt. Ja, menn også for den saks skyld. Misjonsengasjementet er på vikende front. Den ene misjonsforeningen etter den andre legges ned på grunn og stadig flere bedehus blir stående tomme. Slik er også ståa her i Nord-Aurdal. For bare ett tiår siden hadde alle de fire store misjonsorganisasjonene, Det Norske Misjonsselskap, Indremisjonen (Normisjon), Norsk Luthersk Misjonssamband og Sjømannsmisjonen, foreninger i de fleste av soknene. Nå er det bare tre tilbake i hele kommunen! Det er Leira misjonsforening, tilsluttet Det norske misjonsselskap. Nord-Aurdal Misjonsforening, som er tilsluttet Norsk Luthersk Misjonssamband og Sjømannskirken – Norsk kirke i utlandet på Fagernes.

Viet sine liv til misjonen

Kyrkjeliv har møtt to misjonskvinner fra den eldre garde; Margit Hilmen-Fodnes (80) og Harda Bakkene (83). Begge med sterk tilknytning til Skrautvål. Margit vokste opp der, men giftet seg og flyttet til Fodnes i 1963, mens Harda har bodd mesteparten av livet i Skrautvål, bortsett fra barneårene på Fagernes.

Jeg møter de to misjonskvinnene en vakker solskinnsdag i overgangen mellom sommer og høst. Vi sitter rundt et veldekket kaffebord hjemme hos Margit, hvor man omgis av en makeløs blomsterflora både ute og inne. Nede i dalen speiler landskapet seg i den blikk stille Strondafjorden. Sammen skal vi snakke om misjon.

Margit og Harda har så å si hele sine lange liv deltatt aktivt i misjonsarbeid. Harda var i mange år med i Det Norske Misjonsselskaps kvinneforening i Skrautvål. Men den ble nedlagt for flere år siden etter at det knapt var medlemmer igjen. Margit har i hele sitt voksne liv vært tilslut-

tet Misjonssambandet, og hun er fortsatt med i den relativt nye Nord-Aurdal Misjonsforening, en viderefører av den sammenslåtte foreningen RUFF, som besto av misjonsfolk fra Ranheimsbygda, Ulnes, Fodnes og Fagernes. Men heller ikke den klarte å holde hodet over vannet.

Trenger en vekkelse

Margit og Harda synes det er trist at det er blitt trange tider for misjonsar-

Margit og Harda forteller med glød om det misjonsengasjement de kan huske tilbake på. Den gang det var stor oppslutning om møtene og det ble samlet inn betydelige pengegaver til misjonens virke. (Foto Terje Eklund)

beidet. De gamle blir skrøpelige og dør, og nyrekruttering viser det seg å være så som så med. Heller ikke i den lokale kirke drives det lenger et engasjert misjonsarbeid. Misjonskvinnene som sitter foran meg er samstemte om at det både er stusslig og skremmende å være vitne til den

negative utviklingen som sprer seg rundt om i norske menigheter, selv om de samtidig skynder seg å legge til at det tross alt også drives mye godt arbeid en del steder i landet vårt.

- Det vi nå trenger i landet vårt, er en god, gammeldags vekkelse, som kan åpne øynene på folk for hvilken fantastisk gave og rikdom som ligger i det kristne budskap. Alle mennesker trenger å ta imot Jesus og frelsen. Visst er det behov for misjonærer og misjonering i store deler av verden, men med den avkristningen som skjer i landet vårt, er det sannelig også maktpåliggende å drive evangelisering og misjonsarbeid også her i Norge. Derfor er det så viktig at det fra våre prekestoler forkynnes oppbyggelig, hvor både gleden og alvorret i Guds ord kan få virke og bli til velsignelse.

Margit og Harda forteller med glød om det misjonsengasjement de kan huske tilbake på. Den gang det var stor oppslutning om møtene og et nært samarbeid med kirken og prestene. Det ble samlet inn betydelige pengegaver til misjonens virke, og Jesu kall til å misjonere sto sterkt. De snakker begge varmt om sitt forhold til Jesus.

Blir værende i kirken

Margit og Harda synes begge Den norske kirke i mange spørsmål har beveget seg bort fra den klassiske lære. Men ingen av dem har likevel meldt seg ut av kirken. Begge har vært faste kirkegjengere, men de siste årene har Margit sluttet å gå til gudstjeneste.

- Jeg har alltid vært veldig glad i kirken, men kjenner meg ikke lenger hjemme der på samme måte som tidligere. Den liberale teologi med åpning for vigsel av likekjønnede er ikke i samsvar med den Bibelen jeg bekjenner og har levd etter gjennom et langt liv. Jeg har naturlig nok vært inne på tanken om å melde meg ut av

- Det vi nå trenger i landet vårt, er en god, gammel dags vekkelse, som kan åpne øynene på folk for hvilken fantastisk gave og rikdom som ligger i det kristne budskap. Visst er det behov for misjonering ute i verden, men med den avkristningen som skjer her hjemme, er det sannelig også maktpåliggende å drive evangelisering og misjonsarbeid i Norge, sier Margit Hilmen-Fodnes (t.v.) og Harda Bakkene. (Foto Terje Eklund)

kirken, men melder jeg meg ut så har jeg heller ingen ting jeg skulle sagt. Derfor blir jeg værende og kan hevde det bibelsyn jeg står for og som har vært kirkens lære gjennom tusen år.

Harda møter trofast opp til gudstjeneste i Skrautvål kyrkje, og det har hun tenkt å fortsette med.

- Det kommer ikke på tale å skulle melde meg ut! Kirken betyr veldig mye for meg. Jeg er kanskje naiv, men prester og de som styrer får drive på som de vil. Det er lite jeg kan gjøre. Mitt forhold til Gud kan ikke rokke ved.

Be og håpe om ny giv

Harda Bakkene har på mange måter levd et mangfoldig kristenliv, med tilhørighet både til kirke, misjon og Frelsesarmeen. Allerede som 16-åring ble hun tatt opp og innviet til soldat, og hun er den dag i dag aktivt

med i Armeen. Hun opplever at hun har noe verdifullt å hente både i Frelsesarmeen og i kirken. Hennes far, Hallvard Øyen, var foruten å være baker på Fagernes, organist i Skrautvål kyrkje i 30 år og 13 år i Tisleidalen. Det ble derfor mange kirkebesøk allerede i unge år for Harda. Hun kom tidlig med i kristent arbeid. I langt inn på 30 år var hun med og drev søndagsskolen i Skrautvål og hun var i en periode både formann og kasserer i NMS sin kvinneforening. Harda har også sittet 12 år i soknerådet. Hun var i en årrekke gardkjerring, hun har satt tre barn til verden, er bestemor til syv og olde-mor til tre. Harda har vært enke siden 1990.

Margit Hilmen-Fodnes forteller at hun i unge år, mens hun bodde i Oslo, var med i Indremisjonen og Storsalen. Hun utdannet seg til sykepleier i Bergen og jobbet etter det i

hjemmesykepleien i Nord-Aurdal og på Vestre Slidre sjukeheim. Siden Margit giftet seg og flyttet til Fodnes, hvor hun og drev gården sammen med mannen Alfred, som også var diakon, har hun vært aktiv i Misjonssambandet. Hver tirsdag er det bønnemøte på Vestringsbygda bedehus. I tre perioder har hun vært med i Svenes menighetsråd. Margit har vært enke siden 2005, hun er mor til to og har tre barnebarn.

- Er dere pessimistiske med hensyn til misjonens fremtid?

- Det ser ikke akkurat lyst ut. Men vi kan ikke gi opp. Det må heller ikke menighetene våre gjøre. Kirken må fortsette å støtte opp om misjonen. Så må vi be og håpe på at det kan bli en ny giv for misjonens arbeid.

- Jesu misjonsoppdrag må holdes levende blant folk

KTERJE EKLUND

Med foreldre som hadde et bankende hjerte for misjon, og med en far som var utdannet prest, har Arne Anmarkrud (75) nærmest blitt flasket opp på både i kirken og på bedehuset. For ikke å snakke om alle de husmøtene han har vært med på helt fra guttedagene. Siden har Arne, eller Ådne som han gjerne kalles, hatt et ben i både misjonsorganisasjonene og i Den norske kirke. Han har vært leder av Vestlandske Indremisjon i Lærdal, han har vært aktiv i Indremisjon, senere Normisjon her i Nord-Aurdal, han har sittet i menighetsrådet både i Aurdal og i Lærdal og han har vært lek gudstjenesteleder. Blant annet har han i flere år holdt gudstjeneste i Aurdal fjellkirke på palme-søndag.

Indremisjonsarbeid er viktig

Arne Anmarkrud er ikke vond å be når jeg ber om en prat om misjon og kirke i Kyrkjeliv. Alltid velvillig og blid stiller han opp.

- Jeg er både en misjonens og kirkenes mann, sier Arne i det fru Astrid dekker bord med kaffe og nystekte vafler. - Vi går der Guds ord blir forkynt. Det er viktig at vi som bekjenner den kristne tro støtter opp om møter og gudstjenester. Vi må aldri slutte eller miste motet når det gjelder å vitne om evangeliet og Jesus. Det er trist å se det frafalt som skjer i landet vårt. Vi trenger en vekelse, og det ber jeg om, og det tror jeg på. Vi må be om at Norge fortsatt må være et kristent land også for kommende generasjoner.

- Hva tenker du om behovet for misjon?

- Misjon er det viktigste av alt. Guds ord må spres utover til alle mennesker, slik at nye sjeler kan vinne frelse. Det er Jesu oppdrag og kall til oss som kirke og menighet.

Derfor må vi fortsette å sende ut misjonærer, men like viktig er det at det drives et godt og engasjerende indremisjonsarbeid her hjemme. Det både med tanke på det økonomiske aspektet og ikke minst for at misjonsbefalingen blir fulgt opp og holdes levende rundt i menighetene våre.

Mange møteplasser

Arne vokste opp på nørre Anmarkrud i Aurdal. Der var det ofte misjonsmøter, og Arne minnes at det utlodningen kanskje var det mest spennende. Men etter hvert ble han også mer og mer grepet av Ordet og salmesangen.

”Jeg mener misjonen står som en motvekt til de liberale krefter i kirken”

I 25 år bodde han og familien uten for Valdres, i flere av dem i Lærdal. Der var han aktiv i Vestlandske Indremisjon og satt to perioder i Bor-gund sokneråd. I Aurdal ble han med Indremisjonen og tok etter hvert over misjonsarbeidet der sammen med kona Astrid og Marit og Halvard Svae. Da de to sistnevnte flyttet ble det gradvis stadig færre og forening-en ble lagt ned. Senere var Arne og Astrid en tid med på møtene på Fagernes Misjonshus. Men nå er også det en forgangen tid og historie. - Nå er vi med på noen av møtene i Valdres misjonsforening i Vestrings-bygda og på Seiersten på Bjørgo.

Ellers går vi i Frelsesarmeen og i Aurdal kirke.

- Hva med å starte opp en misjonsforening igjen i Aurdal?

- Nei, nå er jeg for gammel til det, og det er vel heller ikke stor nok interesse for det. Vi får klare oss med det som ellers er av lokale kristne tilbud.

Må ha de unge med

Både Arne og Astrid sier at de gjerne skulle sett at det ble drevet et mer aktivt kristent barne- og ungdomsarbeid i Nord-Aurdal.

- Det drives barnarbeid på Seiersten og i Tingnes er det barnekor, men tenk om vi kunne fått til et kristent barnarbeid eller et barnekor også her i Aurdal. Her ligger det en flott utfordring til kirke og menighet. Vi må ha de unge med, men de trenger å få rettelagt for gode tilbud.

Arne Anmarkrud holder fortsatt en og annen andakt, senest i høst i Hedalen og på Dokka. Men nå vil han trappe ned. Blant annet har han bestemt seg for å si nei til å ha gudstjeneste i Aurdal fjellkirke.

- Jeg har vært glad i å holde andakter og preke og har satt pris på å bli spurt. De årene jeg var lek gudstjenesteleder i Aurdal var også en fin og givende utfordring. Likeledes å være med i klokkerteamet. Men det begynner jammen å bli mange år siden.

Håper å ha vært en motvekt

Anmarkrud legger ikke skjul på at han står for det gamle klassiske synet i forhold til bibel og bekjennelse.

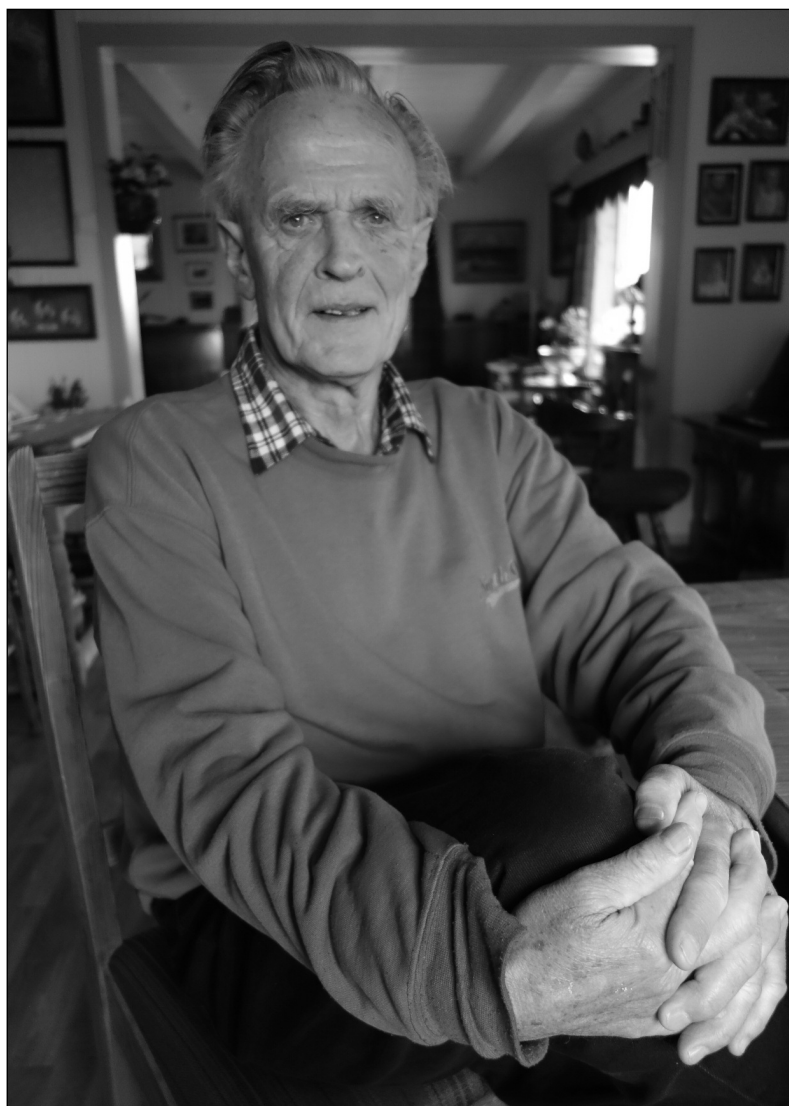
- Jeg håper å ha vært en motvekt, og jeg har aldri vært redd for å tone flagg i så måte.

- Du er fortsatt medlem i Den norske kirke?

- Ja. Tanken om å melde meg ut har nok streifet meg, men for meg er det viktig å opprettholde mitt med-

som en kirkens og misjonens mann

- Guds ord må spres utover til alle mennesker, slik at nye sjeler kan vinne frelse. Det er Jesu oppdrag og kall til oss som kirke og menighet. Derfor må vi fortsette å sende ut misjonærer, sier Arne Anmarkrud. (Foto Terje Eklund)

lemskap og gjennom kunne gi uttrykk for mine meninger i kirkelige spørsmål. Jeg er glad i kirken, men jeg applauderer ikke all forkynnelse som utlegges fra prekestoler og i radioandakter.

- Selv om jeg vil betegne meg som en kirkens mann, har jeg sterke røtter i misjonen. Jeg mener misjonen står som en motvekt til de liberale krefter i kirken. Mye av det liberale tanke-

gods er med på å bidra til avkristning, og det mener jeg er en farlig utvikling som vi må vokte oss for. Hva blir det igjen hvis Bibelen til enhver tid skal forandres og «forny- es». Da blir det ikke mye igjen av det vi skal forbinde med kirke og menighet. Vi trenger en klar og ren forkynnelse, med både kjærlighet og alvor. En forkynnelse som kan skape tro og frelse blant folk.

Rop det ut med hjertets jubel

1) Rop det ut med hjertets jubel, Gledesbudet fra ham selv: Livet skal bli nytt fra nå av, Slettet ut er skyld og gjeld. Ordet vitner, høyt og hellig Om hans kjærlighet og makt. Knel og tilbe, pris ham, hør ham, Gå og gjør som han har sagt.

2) Herre, takk for dyre skatter Som er skjult i dine ord. La oss dele dem i troskap Med en mørk og nødstedt jord. Vi vil vitne om din frelse, Om ditt bud og om din dåp, Tjene mennesker frimodig, Bringe verden lys og håp.

3) Gå og lær dem! Det var budet Dødens overvinner gav. Stående er Herrens ordre Til hans venner nå som da. Del med dem som går i mørke Alt hva Kristus har å gi. Bring Guds ord til hele verden! Bare det kan gjøre fri.

Georgia Harkness

Godt over 100 frammøtte deltok i 60-års markeringen

Strålende jubileumsfeiring for Tisleidalen kirke

Godt over 100 mennesker, både tisleidøler, hyttefolk, tilreisende og inviterte, hadde funnet veien til jubileumsgudstjenesten i Tisleidalen søndag 15. juli. Det ble en flott feiring med mye sang og musikk. (Foto Hans Enger)

KHANS ENGER

Menighetsrådsmedlemmer i Tisleidalen ønsket varmt velkommen til jubileumsgudstjeneste i strålende solskinn søndag 15. juli. Godt over 100 personer hadde funnet veien til gudstjenesten. Blant dem var sju personer som også var med på innvi-

elsen for 60 år siden. En av dem husket så godt at hun den gang som 13-åring var med foreldrene sine.

Lille Tisleidalen kirke

Jubileumsgudstjenesten ble en skikkelig festgudstjeneste, med flott musikk og sang. Mange av de tidligere prestene i Nord-Aurdal hadde funnet veien og deltok på forskjellig

vis.

Menighetsrådets leder Anna Rust Holt ønsket velkommen og fortalte litt fra historien. Hun la vekt på at menneskene i Tisleidalen er så glade i kirka si. Mye er gjort for å pusse opp og vedlikeholde den i det siste.

Begge sokneprestene, Kristine Inderhaug Fossheim og Jostein Enger forrettet, sammen med prost Carl

Her er hele forsamlingen som deltok under 60-årsjubileet for Tisleidalen kirke fotografert foran kirkebakken. Etter gudstjenesten var alle innbudt til kaffe og kaker på kirkebakken. (Foto Hans Enger)

Tisleidalens egen trubadur, Jostein Halden sang vakker duett sammen med Valdresprosten Carl Philip Weisser. Og begge kan så visst også traktere gitaren. (Foto Hans Enger)

Philip Weisser. I sin preken hadde han diktet en festlig «samtale» mellom Nidarosdomen, den største og mektigste av alle gudshus i Norge, og lille Tisleidalen kirke.

«Jeg kan ikke skryte av å være størst, ha store gudstjenester og konserter, være pilgrims mål, og ha besøk av kongelige. Men det er mange som er glad i meg», sa Tisleidalen kirke.

Bakgrunnen var teksten om den fattige enka som ga sin skjerv i templet. - Jesus så enka, og han ser oss og gir oss en meningsfull vei gjennom livet, sa prosten.

Kaffe på kirkebakken

Kantor Monica Korsli Solberg hadde ansvar for det musikalske. Med seg på galleriet hadde hun Bjørn Magne Nyhagen på trompet, som så ofte når det er festlige anledninger. Tisleidalens egen Jostein Halden bidro med nydelig sang. Han hadde også fått med seg prosten til å synge duett. Vakkert. Sammen ledet de to også menigheten i to av de nyere salmene i salmeboka.

Kirkekaffen var ute på kirkebakken. Menighetsrådet serverte rikelig med deilige kaker og kaffe. Her gikk praten livlig. Alle de tidligere prestene og deres ektefeller fikk tatt en god prat med gamle kjente og fikk gjenoppfrisket gode minner. Tidligere residerende kapellan, Nils Kristian Lie, takket til slutt for en strålende dag. Og det var det!!

PENSJONISTKAFÉEN i Aurdal er i gang att. Fyrste samlinga var på Fredbu, på stølen til Eli Grøndalen. Neste kafe er 27. september på menighetshuset i Aurdal. 25. oktober er det kafé på Åbjør Bygdehus og 29. november atter i Aurdal. Serveringa er klar kl. 12.

I AURDAL KIRKE er det gratis konsert «Før Gøtt Vaksne og andre Musikkglade 13. oktober. Gunnar Dieserud og hans gruppe «Hundadn» held konsert, Aurdalsbyens Mannskor stemmer i, og det ventar ei lita overrasking. Konserten er ei gåve frå aktørar og Aurdal menighetsråd v/Diakoniet. Alle er hjartelig velkomne!

Leira Misjonsforening er fortsatt liv laga og ønsker at flere blir med

KHANS ENGER

På Leira har Det norske misjonsselskap (NMS) hatt misjonsforening så langt tilbake som til 1878. På 1980-90-tallet var det NMS-forening i de fleste av soknene i Nord-Aurdal. Nå er det bare Leira som fortsatt eksisterer.

Kyrkjeliv tar en tur til det første møtet i Leira misjonsforening etter ferien, til Torhild Varnes – i Rogne! Denne kvelden er sju damer samlet. Det er omtrent det det pleier å være. Møtene holdes rundt om i heimene hos disse damene. De spør stadig om flere vil bli med, men det er dårlig respons. De er samstemt om at foreningen er «liv laga». Tidligere var det mange flere på møtene. Både i foreningen på Leira og i foreninger i Øystre og Vestre Slidre. Nå har disse misjonskvinnene «samlet glørne» i det som heter Leira Misjonsforening.

Oppdraget er ennå ikke fullført

Torhild, som er foreningens leder,

refererer fra en inspirasjonssamling på Mesnali leirsted ved Lillehammer, et kraftsenter i misjonsarbeidet i Oppland gjennom 60 år. Det ble understreket at Gud har sendt Jesus og Jesus sender oss. Oppdraget er uendret, men ikke fullført: Å gjøre folk til disipler.

Damene er enige om at å være med i en misjonsforening, er å synliggjøre for seg sjøl og andre at vi er med i en verdensvid kirke.

Siden 2017 har Leira Misjonsforening vært med å støtte et kirkebyggingssjansprosjekt i en ny – og ikke så velstående bydel i Tallinn i Estland. De som har vært i gamlebyen i Tallinn, vet at der er det mange store og fine kirker. Men ikke i bydelen Mustame. Den lutherske kirka har bygd opp et flott diakonalt arbeid i bydelen – derfor har de også fått offentlig støtt til kirkebygging. Men det trengs mye mer. Mange misjonsforeninger i Norge samler inn penger til denne kirka. I fjor samlet Leira-foreningen inn 22000 kroner til arbeidet.

Presten der har utdanningen sin fra

Norge. Hun hilser til støttespillerne i Norge med noen vers fra Klagesangene: Herren er nådig, vi går ikke til grunne. Hans barmhjertighet tar ikke slutt, den er ny hver morgen. Din trofasthet er stor. Jeg sier: Herren er min del, jeg setter mitt håp til ham.

Konsert i Lomen kyrkje

Søndag 14. oktober kl. 18 innbys det til konsert i Lomen kyrkje med lokale krefter knyttet til Estland. Damene i misjonsforeningen oppfordrer folk til å komme til en fin kveld – og å støtte prosjektet i Tallinn.

Sylvi fra Kongo bor på Fagernes. Hun har vært med i foreningen i fire år, forteller hun. Hun synes det er fint.

- Jeg gleder meg over å være sammen med andre kristne. Vi har samme tro, vi tror på Jesus!

Så enkelt kan det sies. Og så viktig er det.

Kyrkjeliv ønsker fortsatt lykke til med arbeidet, og oppfordrer flere til å bli med!

Leira Misjonsforening er i dag den eneste NMS-foreningen i Nord-Aurdal. Fra venstre, Jenny Hole, Hanne Kamsvåg, Marit Waal, Sylvie Habimana, Marit Helene Nygaard Hansen, Brit Nygård Asheim og Torhild Varnes. (Foto Hans Enger)

Stor glede over å være på plass i «Kirkens hus»

En del av den kirkelige stab knipset under innflyttingen i de nye lokalene i DNB-bygget på Fagernes. Fra venstre kirkeverge Frank Steinsvik, sokneprest Jostein Enger, sekreær Anne Irene Oppenrud, sokneprest Kristine Inderhaug Fossheim og saksbehandler Line Frydenlund. (Foto Terje Eklund)

K TERJE EKLUND

Så har Nord-Aurdal fått sitt eget «Kirkens hus» på Fagernes. 1. september startet flyttingen fra kontorene i Rådhuset og inn i andre etasjer i DNB-bygget i Jernbanevegen 5. Her kan vi så visst tale om børs og katedral i ordets rette betydning. Nå er kirkestaben på plass i romslige og lyse lokaler. Her kan de boltre seg på hele 260 kvm, foruten at Valdresstogo kan benyttes til større møter og arrangementer. Kirkekontoret har siden 1993 hatt tilhold i Rådhuset.

Ros til kommunen

Det var mange blide og fornøyde ansikter å se da Kyrkjeliv stakk innom en dag midt i flyttesjauen. Endelig er prestene, kirkeverge, saksbehandlere, sekretær og kantor samlet på en gulvflate. Nå er det slutt på trange korridorer og kontorer.

Kirkeverge Frank Steinsvik sier at han er strålende fornøyd med de nye lokalitetene, og han gir samtidig ros til kommunens ledelse som har gitt

en ekstrabevilgning på 127 000 kroner i forbindelse med flyttingen og vært behjelpelige underveis.

- Det er mye som skal på plass og må ordnes. Vi gleder oss til å komme i orden, slik at vi kan tilby innbyggerne god service og møte folk i nye lyse og åpne lokaler. Kontorene er også lydisolerte med tanke på samtaler. Vi ser gjerne at folk stikker innom og hilser på oss og ser hvor fint vi har fått det, sier Steinsvik, som også lover å by på en kopp kaffe.

Herre i eget hus

Sokneprest Jostein Enger gir uttrykk for at han synes det er flott at den kirkelige stab nå har fått sitt eget hus. Selv har han i mange år hatt et lite kott av et kontor. Nå kan han fryde seg over minst et tre ganger så stort kontor, hvor det er rikelig med plass når han mottar folk til samtale.

Nord-Aurdal kirkelig fellestråd leier lokalene av Golhus næringsseierdom, og har fått en fem års leieavtale med opsjon på ytterligere fem år. Den årlige kostnaden er på 380 000

kroner. Lokalitetene inneholder åtte kontorer og eget møterom, foruten et kontorlandskap med bord og sofa-gruppe.

Kontorforholdene til de kirkelige ansatte har vært lite tilfredsstillende med for små og for få kontorer og uten ekspedisjon eller forværelse. Dette har også vært påpekt ved de siste bispevisitaser. Men nå har altså kirken i Nord-Aurdal fått romslige lokaler og er endelig blitt herre i eget hus.

FAGERNES MISJONSHUS er nå blitt kommunalt ungdomshus etter at det i fjor ble solgt. I løpet av våren er deler av huset malt og det er søkt om midler til møbler og utstyr. Ungdomshuset åpner i høst, men allerede i sommer var det åpent hus med orientering om videre planer, der både ungdom og foreldre var invitert.

FREDRIK NYHUS, ble årets vinner av «Jakten på kirkeskatten». Han var konfirmant i Strand i våres.

STØTT KYRKJELIVS ANNONSØRER

 2900 Fagernes
ValdresEnergi Tlf. 61 36 60 00

vitusapotek+ Fagernes
Tlf. 61357830

FRANITA

Skrautvålsvegen 11, 2900 Fagernes - Tlf. 61 36 09 70

EUROSPAR

FAGERNES • TLF. 61 35 89 00

Velkomne til «Fengselet»
**VALDRES
GJESTEGARD**
Aurdal - Tlf. 61 36 23 61

Reboli
I VALDRES

Advokatene Sveen
2900 Fagernes – Tlf. 61 36 03 66

 Kampenens Blomster
Jernbanevn. 4 · 2900 Fagernes, Tlf. 61 36 68 10

VALDRES – har du behov for elektriker?
INSTALLASJON AS
2900 Fagernes · Tlf. 61 36 28 00

Fagernes Taxisentral
Tlf. 61 36 18 00

FAGERNES libris
2900 Fagernes • Tlf. 61 36 10 40

KIWI mini pris AURDAL,
LEIRA,
FAGERNES

SpareBank
HALLINGDAL VALDRES

EL-FAG AS

2900 Fagernes
www.el-fag-as.no
Tlf: 61 36 66 20 - Døgnvakt tlf. 952 88 999

 Kafe - Selskapslokaler - Overnatting
Vi tar i mot lag av alle slag!
Tlf: 61344700 e-post: post@sekskanten.no
SEKSKANTEN
www.sekskanten.no

 VALDRES SPORT
2907 LEIRA – TLF: 61 35 69 50

**KVENO'S
SNEKKERLAG**

 GJENSIDIGE
Valdres Brannkasse
2900 Fagernes – Tlf. 61 34 76 00

VASETENTERET

— KJØPESENTER, CAMPING & FIELLSERVICE —
MOB: 980 66 063 – TLF: 62 36 50 52
E-POST: jokkevaset@jokkerno – POSTADRESSE: Panoramavegen 901, 2960 Ran

 Valdres
As Valdres og Valdres Trykkeri
Boks 54 - 2901 Fagernes

Gerds 2900 Fagernes
GULL OG SØLV Tlf. 61 36 05 61
Etablert 1897 Gullsmed – UR

ELKJØP
2920 Leira - Tlf. 61362990

ValdresBil AS
2900 Fagernes. Tlf 61358600

TESS® Fagernes
2900 Fagernes - Tlf. 61 60 22 60

Tannlege Jarle Buczek, Jernbanevegen 1
2900 Fagernes – Tlf. 61 36 01 01

Fagernes Optiske AS alliance[®] OPTIKK
2900 Fagernes • Tlf.: 61 36 02 86 • Optiker Anders Haugen

Ragnhild Wiken
Barne- og ungdomsklær 0-14 år
2900 Fagernes – Tlf. 61 36 05 92

aktiv.
Valdres Eiendomskontor - Tlf. 61 36 66 33

KROON MASKIN AS
Mobil 913 90576 · 916 11410 • 2900 Fagernes

FLORISS

Floriss Valdres Blomster Telefon: 61361449,
epost: post@valdresblomster.no www.floriss.no

Valdres Gravferdsbyrå
Henning Andersen
Fjelltunsgoto, 2910 Aurdal
Døgnvakt: 61 36 03 00
www.valdresgravferd.no

BAKKEN & BAKKEN A.S
2900 Fagernes – Tlf. 61 36 04 22

**coop
extra**

2900 Fagernes
Tlf 61356800

Kampenens
- BEGRAVELSESBYRÅ -
Tlf : 61 36 17 70

 **FAGERNES
RØR AS**
Tlf. 61 35 78 00

AMFI VALDRES

 **As. Jotunheimen
og Valdresruten Bilselskap**
2900 Fagernes – Tlf. 61 36 59 00

 **FAGERNES
SKYSSSTASJON** Tlf. 61 35 94 00
- Et servicesenter for
reisende i Valdres Ruteoppl. utenom
åpningstider 177

 Nord-Aurdal kommune
Postboks 143, 2901 Fagernes
Telefon 61 35 90 00 Faks 61 35 90 01
E-post: nak@nord-aurdal.kommune.no

FARGERIKE
FAGERNES - Tlf. 61 36 06 11

 Valdres 2920 Leira
folkehøgskule Tel. 61 35 95 00

GALLERI HILSEN
Garlivegen 7 Tlf. 905 24 365
2900 Fagernes post@evalailahlilsen.no

 HOVLI AUTO AS
2920 Leira Tlf. 61 36 26 00
3550 Gol. Tlf. 32 07 53 55 KVALITET HELE VEIEN

ASKO 2920
Leira

 Sanne · Hauglid a.s
BYGGM. OG ENTREPRENØRFORRETNING
2900 Fagernes – Tlf. 61 36 29 50

 **FREDLUND
SAG & HØVLERI** **LISTVERK/SPECIALPROFILER**
Tlf/fax: 61 36 08 84 • Mob: 900 19 872
2920 LEIRA

Gullsmed H. Gullhagen AS
FAGERNES Tlf. 61 36 05 54

VELKOMEN

KYRKJE

30. september, 19. søndag i treeningstiden

Joh 7,14-17

Ulnes kyrkje kl. 11:00 Familiegudsteneste. Kristine Inderhaug Fossheim. Takkoffer til Søndagsskolen Oppland krets. Hausttakkefest. Utdeling av fireårsbok til 2014-kullet i soknet. Vi et frukt etter gudstenesta

Aurdal kirke kl. 13:00 Gudstjeneste. Kristine Inderhaug Fossheim. Nattverd. Takkoffer til menighetsarbeidet.

7. oktober, 20. søndag i treeningstiden

Mark 10,2-9

Tisleidalen kirke kl. 11:00 Gudstjeneste. Jostein Enger. Nattverd. Takkoffer til Stabburshella.

Tingnes kirke kl. 19:30 Kveldsgudstjeneste. Jostein Enger. Nattverd. Takkoffer til KRIK.

14. oktober, 21. søndag i treeningstiden

Luk 16,19-31

Aurdal kirke kl. 11:00 Gudstjeneste. Kristine Inderhaug Fossheim. Nattverd. Takkoffer til menighetsarbeidet. 50-årskonfirmantjubilium.

Strand kirke kl. 11:00 Gudstjeneste. Jostein Enger. Nattverd. Takkoffer til Menighetsarbeidet. 50-års konfirmantjubilium.

21. oktober, 22. søndag i treeningstiden

Ordsp 6,20-23a

Tingnes kirke kl. 11:00 Gudstjeneste. Kristine Inderhaug Fossheim. Nattverd. Takkoffer til Valdres Folkehøyskoles Lushoto-prosjekt.

28. oktober, Bots- og bønnedag

Luk 18,9-14

Ulnes kyrkje kl. 11:00 Gudstjeneste. Jostein Enger. Nattverd. Takkoffer til Kirkens Nødhjelp.

4. november, Allehegessøndag

Mtt 5,13-16

Skrautvål kyrkje kl. 11:00 Gudstjeneste. Kristine Inderhaug Fossheim. Nattverd. Vi minnst dei som har gått bort sidan førre Helgemesse.

Tingnes kirke kl. 11:00 Gudstjeneste. Jostein Enger. Nattverd. Vi minnes de som har gått bort siden forrige Allehelgensdag. Takkoffer til menighetens diakonale arbeid.

Ulnes kyrkje kl. 13:00 Gudstjeneste. Jostein Enger. Nattverd. Takkoffer til Frelsesarmeen. Vi minnst dei som har gått bort sidan førre Helgemesse

Aurdal kirke kl. 18:30 Kveldsgudstjeneste. Kristine Inderhaug Fossheim. Nattverd. Takkoffer til Stabburshella. Vi minnes de som har gått bort siden forrige Allehelgensdag.

Strand kirke kl. 18:30 Høymesse. Jostein Enger. Nattverd. Takkoffer til menighets-

arbeidet. Vi minnes de som har gått bort siden forrige Allehelgensdag.

11. november, 25. s. i treeningstiden

Matt 14,22-34

Aurdal kirke kl. 11:00 Gudstjeneste. Kristine Inderhaug Fossheim. Nattverd. Takkoffer til menighetsarbeidet.

18. november, 26. s. i treeningstiden

Joh 9,1-7.35b-38

Tingnes kirke kl. 11:00 Familiegudstjeneste. Jostein Enger. Nattverd. Deltakere fra "Lys våken" for 2007-kullet i hele kommunen. Takkoffer til inventar i kjellersrua.

25. november, Siste søndag i kirkeåret/Domssøndag

Matt 25,1-13

Aurdal kirke kl. 11:00 Familiegudstjeneste. Kristine Inderhaug Fossheim. Nattverd. Takkoffer til menighetsarbeidet. Deltakere fra "Kode B" for 2005-kullet i hele kommunen

Ulnes kyrkje kl. 19:30 Kveldsgudstjeneste. Jostein Enger. Nattverd. Takkoffer til Barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden. Tomasmesse med konfirmantene og elever fra folkehøgskolen.

2. desember, 1. søndag i adventstiden

Matt 21,10-17

Skrautvål kyrkje kl. 17:00 Lysmesse. Kristine Inderhaug Fossheim. Nattverd. Takkoffer til Frelsesarmeen lokalt. Konfirmantane tek del.

Tingnes kirke kl. 19:30 Lysmesse. Jostein Enger. Nattverd. Konfirmantene deltar. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet.

9. desember, 2. søndag i adventstiden

Joh 16,21-24

Aurdal kirke kl. 18:30 Lysmesse. Kristine Inderhaug Fossheim. Nattverd. Takkoffer til Menighetsarbeidet. Konfirmantene deltar.

16. desember, 3. søndag i adventstiden

Joh 5,31-36

Ulnes kyrkje kl. 11:00 Gudstjeneste. Jostein Enger. Nattverd. Takkoffer til Kirkens Bymisjon.

Tingnes kirke kl. 17:00 "Vi synger og spiller julen inn". Jostein Enger. Med ulike aktører fra Fagernes og omegn. Takkoffer til Tingnes barnekor.

Livets gang

Døpte

Aurdal
10/6 Frida Fernås Hagen
2/9 Espen Tobias Johnson

Skrautvål

22/7 Kristine Bjørnerud Aasen

Strand

10/6 Ståle Haugrud Sælid
12/8 Sunniva Nordbø Møller

Tingnes

26/8 Malin Bragerhaug Rye

Vielser

Aurdal

9/6 Oda Carlsen og Endre Saxgård Biribakken
23/6 Lene Bergene og Kjetil Vestrom
21/7 Charlotte Lund og Sven Erling Aardal Forsmo
18/8 Ragnhild Kristine Bekken Fossen og Eivind Sollien Botten

Skrautvål

14/7 Monika Halvorsen og Kristian Jahr
22/7 Britt Helen Thon og Audun Skrindsrud

Strand

23/6 Marte Lauvhaug Styve og Frode Myrvang

Tingnes

1/9 Connie Gustavsen og Tommy Enger

Ulnes

11/8 Christin Nybråten og Espen Vangen

Døde

Aurdal

13/6 Bjørg Kirsten Flaten f. 1948
15/6 Arnor Andreas Celius f. 1931
21/6 Ragnhild Olaug Belgum f. 1938
8/8 Olaf Sverre Odden f. 1941
9/8 Margit Andersen f. 1925

Skrautvål

27/7 Kristine Haugen f. 1933
7/9 Jørgen Toralf Ranheim f. 1919

Strand

25/7 Doris Lahaug f. 1933

Tingnes

15/6 Arne Bang Jensen f. 1951
5/7 Elise Hagebråten f. 1920
16/8 Oskar Norodd Nythun f. 1949

«Misjon er fortsatt kirkens oppdrag»

KTERJE EKLUND

I februar var det 40 år siden Norodd Stavenjord (67) ble ordinert i Ulnes kyrkje til prest i Den norske kirke. Etter endt feltprest-tjeneste reiste han og familien til Kamerun i tjeneste for Det norske misjonsselskap. Fra 1980-82 var Norodd misjonsprest og fra 1984-88 virket han også som tillitsmann samme sted. Senere var han kretssekretær i Oppland NMS i fem år. De siste ni årene i fast preste-tjeneste var den opprinnelige ulnesbyggingen prost i Haugesund. Etter at ble pensjonist har han tatt på seg vikaroppdrag. Han og kona Ingebjørg er bosatt på Kopervik. Så ofte de har mulighet reiser de til hytta på Langestølen. I denne utgaven av Kyrkjeliv har vi stilt Norodd noen relevante spørsmål omkring misjon og misjonens fremtid.

Fikk tidlig misjonskall

- Kan du si litt om hvorfor du som nyordinert prest valgte å reise ut som misjonær - vil du si det var et kall?

- Jeg opplevde tidlig i tenårene at jeg hadde et misjonskall, som ble tydeligere gjennom årene på real-skolen og gymnaset på Fagernes. Derfor visste jeg ganske tidlig at jeg ville søke meg inn på teologistudiet på Misjonshøgskolen i Stavanger. I misjonsmiljøet der regnet jeg med å få en god forberedelse til tjeneste i et misjonsland.

- Hvordan vil du beskrive årene på misjonsmarken?

- De var både givende og krevende. Krevende fordi vi måtte omstille oss til nye klimaforhold, annen kultur og en språksituasjon som mildt sagt var overveldende. Slik blir det i et land med mellom 250 og 300 språk. Derfor ble det viktig å beherske fransk som et

fellesspråk, som ble brukt i de aller fleste skolenivåer, i offentlig administrasjon og i den lutherske kirken. Det mest givende var å oppleve det friske og fargerike gudstjenestelivet. Det var så å si alltid fulle kirker og kapeller når jeg hadde gudstjenester, og den utbredte korsangen gjorde et sterkt

- Den største utfordringen for misjonen fremover vil være å opprettholde forståelsen for at misjon fortsatt er kirkens oppdrag, sier Norodd Stavenjord. (Foto Tor André Johannessen)

og varig inntrykk. Sanggleden var ubeskrivelig. De siste seks årene var jeg leder for mellom 70 og 80 norske misjonærer, og det var en stor og meningsfylt oppgave, i en tid der vi fikk være med å bygge en lokal kirke, som skulle ta mer og mer selvstendig ansvar.

Misjon er nødvendig

- Hvorfor trenger vi å sende ut misjonærer i 2018?

- Utsendelse av misjonærer vil alltid være en del av det å drive

misjon. Det norske misjonsselskap (NMS) har i dag bare 30 misjonærer ute, mot 400 i 1967. Behovene ute er annerledes. Kompetansen i de unge misjonskirkene er betydelig høyere enn før. Men det trengs personell for å være rådgivere på områder som vi fortsatt har en bedre bakgrunn for, eksempelvis på forvaltning og klimaspørsmål. Noen må være koordinatorene av ulike prosjekter, og noen er bindeledd mellom misjonsorganisasjonene hjemme og kirkeledelsen ute.

- Hva mener du er misjonens største utfordring fremover?

- Den største utfordringen vil være å opprettholde forståelsen for at misjon fortsatt er kirkens oppdrag. Spørsmålet i vår sekulariserte velferdsstat er om vi i altfor stor grad tenker at vi klarer oss selv og at Gud blir irrelevant. Men vi må ikke glemme at vi som mennesker har behov for en åndelig forankring, rett og slett fordi Gud er den som har skapt oss og gitt oss livet. Han bryr seg faktisk om oss hele veien. Klarer vi å formidle dette, så vil det også være lettere å få forståelse for at misjon er nødvendig.

- Hvilke tanker gjør du deg om at det blir stadig færre misjonsforeninger. I Nord-Aurdal er det visstnok bare en felles forening tilbake?

- Det er vemodig at så mange foreninger blir borte. Både som misjonær på hjemmeopphold og som kretssekretær i Oppland, besøkte jeg et betydelig antall foreninger, og opplevde at de som var med der var inspirerte og glade for å få være med i misjonsarbeidet. Årsaken til at mange foreninger forsvinner, er nok også at interessen daler. Samtidig endrer arbeidsformene seg både i kirke og misjon, og da må en være åpen for nye arbeidsformer.

Opprett misjonsavtaler

- Hva betyr dette labre engasjementet for misjonsarbeidet videre?

- Det betyr ikke minst at det blir viktig å ha et tettere samarbeid

Forts. side 5